

3ο Γενικό Λύκειο Ηρακλείου Κρήτης

Ομάδα δράσης: Οίνος ευφραίνει(;) καρδίαν...

“ ΟΛΑ ΓΙΑ ΛΙΓΟ ΚΡΑΣΙ ”

Της Μαρίας Καλλώστου

ΣΚΗΝΗ 1

Βρισκόμαστε σε ένα μουσείο. Είναι μεσάνυχτα. Οι Μούσες στέκονται ακίνητες σαν αγάλματα. Ο φύλακας του μουσείου κάνει περιπολίες στο μουσείο(κοινό). Έπειτα ανεβαίνει στη σκηνή που είναι το δωμάτιο/χώρος με τις Μούσες.

Στο χέρι του κρατάει ένα φακό με τον οποίο φωτίζει τον βωμό που βρίσκεται στο κέντρο της αίθουσας. Ο φύλακας μονολογεί:

Φ:Επιτέλους άδειασε το μουσείο. Πωω!! ακόμα δώδεκα είναι!; Τι το ήθελα να γίνω φύλακας; Να θυμηθώ τώρα που το έχω κρύψει...

Στον βωμό ο φύλακας είχε κρύψει ένα μπουκάλι κρασί. Κάθεται στο βωμό και ανοίγει το κρασί, πίνει δυο με τρεις φορές από το μπουκάλι και αναστενάζει.

Συνεχίζει να πίνει ώσπου ξαφνικά ακούει μια γυναικεία

φωνή:

(Θάλεια): Δεν θα καθόμουν εκεί στη θέση σου

Ο φύλακας ξαφνιάζεται και πετάγεται από την θέση του. Με τον φακό στραμμένο στον χώρο(στο κοινό) φωνάζει:

Φ: Ποιος είναι εκεί;! (επικρατεί σιωπή για λόγω και έπειτα ξανά κάθεται στο βωμό. Ακούγεται μουσική μυστηρίου.) Μπα τέτοια ώρα ιδέα μου θα είναι...

(Μελπ.): Πως τόλμησες να κάτσεις στον ιερό βωμό μας!

Ο φύλακας τώρα στρέφει τον φακό προς τις μούσες. Ο φακός πέφτει στα μάτια της Ουρανίας

(Ουρ.): Αα....!!..πάρε αυτό το φώς από πάνω μου!

Η Κλειώ την χτυπά απαλά στον ώμο.

(Κλειώ)- Σσσσ!! Ουρανία, υποτίθεται δεν θα έπρεπε να μιλάμε (ψιθυρίζει)

(Ουρ.)- Μα και εσύ μίλησες βρε Κλειώ! Μελλομένη, πες της!

**Αρχίζει ένας τσακωμός μεταξύ των μουσών
μέχρι που ο φύλακας ξαφνιασμένος και
τρομοκρατημένος ρωτάει διστακτικά:**

Φ: Ποιε-ποιές είστε εσείς;!

Η Μελλομένη γυρίζει προς το μέρος του:

(Μελπ.)- Μα το Δία! (φωνάζει βουρκωμένη) Κανείς δεν μας αναγνωρίζει ποια! (πέφτει στο πάτωμα και βάζει τα κλάματα)

Φ: Καλά είσαι;

(Κλειώ)- Σταμάτα να κλαις πια Μελλομένη

(Θάλεια): (καθαρίζει το λαιμό της) Είμαστε οι μούσες.

(Ουρ.): Θεότητες των τεχνών και προστάτιδες των ηρώων.

(Θάλεια)-: Ηρώων όπως τον Αχιλλέα (χαρούμενος αναστεναγμός), τον Ηρακλή (χαρούμενος αναστεναγμός) και τον Οδυσσέα (δυσανασχετεί)

**Ο φύλακας συγχυσμένος σηκώνει το μπουκάλι
και πριν προλάβει να πιει η Μελλομένη του**

φωνάζει:

(Μελπ.)-Μη!(του το αρπάζει)

Ο φύλακας κοιτάει απορημένος

(Κλειώ):Μη δίνεις σημασία στην αδερφή μας.

(Θάλεια):Απλά το κρασί είναι κακός οιωνός για εμάς τις θεότητες.

(Ουρ.):Προκάλεσε δυστυχία και πόνο στην αρχαιότητα

Φ:Μα νόμιζα πως πίνετε κρασί στα γλέντια και στις χαρές

(Κλειώ):Ναι πριν συμβούν τα χείριστα.

(Μελπ.):Πριν την μεγάλη καταστροφή (δραματικό πέσιμο)

(Ουρ.):Αυτό που θέλει να πει η αδερφή μας είναι ότι....

(Θάλεια):Πριν από πολύ καιρό.

(Κλειώ):Αιώνες πριν, οι θεοί πέρασαν δύσκολα.

(Μελπ.):Και αυτήν την φορά δεν υπερβάλουμε.

(Ουρ.):Η Ιστορία μας ξεκινάει στην Αθήνα, στην κορυφή του Ολύμπου.

(Θάλεια):'Όπου οι θεοί γλεντούσαν όλη μέρα με νέκταρ και αμβροσία.

Σβήνουν τα φώτα αρχίζει μουσική κα φτιάχεται γρήγορα το σκηνικο για τον Όλυμπο

ΣΚΗΝΗ 2

Βρισκόμαστε στην κορυφή του Ολύμπου. Η Μουσική αρχίζει χαρούμενη μουσική* ξεχειλίζει από την κορυφή και γέλια ακούγονται σε όλη την Θεσσαλία. Ο Δίας με τον αδελφό του τον Ποσειδώνα και τους υπόλοιπους άνδρες θεούς, τον Απόλλωνα, τον Άρη και τον Ερμή, αράζουν στην αίθουσα συσκέψεων και τρωγοπίνουν.

(Δίας):Φέρτε και άλλο νέκταρ και αμβροσία!(φωνάζει στις Νύμφες/υπηρέτες)

Μια νεαρή και όμορφη νύμφη κρατάει τον αμφορέα

και σερβίρει στους θεούς. Ο Δίας δεν χάνει ευκαιρία και της παίρνει το χέρι και το φυλάει

(Δίας): Σε ποια όμορφη νεαρή ομιλώ με τέτοια ασέβεια.

Παρακαλώ συγχωρέστε με, δεσποινίς (λέει με ένα πονηρό βλέμμα και μια μελιστάλαχτη φωνή)

(Νυμφ.1): (αφήνει ένα πνιχτό γελάκι και έπειτα φεύγει)

(Ποσ.): Αχ Δία δεν μαθαίνεις ποτέ...τι θα πει άραγε η Ήρα;

(Απολ.): Έλα ,βρέ θείε, άσε τον πατέρα να καλοπεράσει

(Δίας): Μπράβο γιε μου..Άκου ,Ποσειδώνα, η γυναίκα μου δεν χρειάζεται να μάθει τίποτα...κρύβε λόγια, αδερφέ!

(Άρης): Τι σε νοιάζει αν το μάθει η Ήρα; γυναίκα είναι ,εσύ έχεις το πάνω χέρι!

(Ερμής): Μη το λες, Άρη, πιθανότατα να έχει τους λόγους του που φοβάται την αφέντρα

(Δίας): Σκάσε, Ερμή, δεν έχω να φοβηθώ τίποτα.

(Ήρα): Να φοβηθείς τι, αγάπη μου;

(Δίας):(ξεροκαταπίνει)Τίποτα αγαπημένη μου.

(Απολ.):Άτσα ρε πατέρα ατρόμητε(σκάει στα γέλια μαζί με τον Άρη)

(Δίας):Τι λέξεις είναι αυτές, γιέ μου; που τις έμαθες;

(Ποσ.):Άσε το παιδί ήσυχο, αδερφέ μου

(Απολ.):Ναι, ρε πατέρα..Κάθε μέρα κατεβαίνω κάτω με τους θνητούς. Καλά... πολύ ωραία φασούλα!

(Ήρα):Τέλος πάντων, ελπίζω εδώ εσείς οι αραχτοί να μην ξεχάσατε πως σήμερα είναι τα γενέθλια της Αθηνάς.

(Άρης):Φυσικά και όχι! Να ρωτήσω όμως, θα είναι η Αφροδίτη;

(Ερμής):Φυσικά και θα είναι...μαζί με τον άντρα της, τον Ήφαιστο.(λέει με ένα πνιχτό αλλά δυνατό αρκετά γελάκι)

Ο Άρης τον κοιτάζει επιθετικά, έτοιμος να σηκωθεί για να τον χτυπήσει. Τον διακόπτει όμως ο Ποσειδώνας όπως σηκώνεται για να φύγει.

(Ποσ.):Εγώ λυπάμαι αλλά πρέπει να αποχωρήσω, με περιμένει η

Αμφιτρίτη με τον Πολύφημο στο σπίτι. Τα λέμε το βράδυ στο πάρτι.

(όλοι οι υπόλοιποι θεοί παραμένουν στον χώρο)

-Γεια σου Ποσειδώνα !!!

Σβήνουν τα φώτα και εμφανίζονται στο χώρο όλες οι θεές εκτός από την Αθηνά*

Περνάνε οι ώρες ώσπου φτάνει η ώρα της διακόσμησης για το πάρτι.

Η Δήμητρα με την Εστία έχουν αναλάβει το φαγητό ενώ η Άρτεμις ασχολείται με τη διακόσμηση των κιόνων. Η Ήρα με τις νύμφες/υπηρέτες κανονίζουν την διάταξη του χώρου και Αφροδίτη κανονίζει την μουσική

(Ήρα):Λίγο πιο δεξιά το τραπέζι (λέει σε δύο νύμφες/υπηρέτες)

(Δημ.):Εστία...για δοκίμασε αυτό το μήλο, τα μάζευα σήμερα γιατί ξέρω πόσο λατρεύει η Αθηνά τα μήλα

(Εστία)-Φαίνονται φρέσκα.Αήμητρα για δοκίμασε το ψητό

δουλέψαμε σκληρά για να βρούμε ένα καλό ζωο για απόψε (λέει και ευχαριστεί δύο υπηρέτες)

Όλες οι θεές συνεχίζουν στα πόστα τους

(Αρτ.):Πέφτει προσοχή! (ένα διακοσμητικό πέφτει δίπλα στην Αφροδίτη)

(Αφρ.):Αα!...Πρόσεχε λίγο Άρτεμις, πόσο ατσούμπαλη είσαι μα την Ήρα

(Αρτ.):Εγώ τουλάχιστον βοηθάω αντί να κοιτάζομαι στον καθρέφτη. Ούτε ο Νάρκισσος να ήσουν!

(Αφρ.):Να ξέρεις κάνω κάτι σημαντικό..οργανώνω την μουσική ...κάτι το οποίο σιγά μην καταλάβεις!

(Αρτ)-Να σου πω καμία!

(Ήρα):Σταματήστε πια, δεν αντέχεσθε εσείς οι δυο.(αναστεναγμός) Στα πόστα σας και οι δύο!

Όλες οι θεές επιστρέφουν στις δουλειές τους. Αρχίζει και παίζει απαλή μουσική. Είναι βράδυ και η ώρα του πάρτι

πλησιάζει όλα έχουν ετοιμαστεί, το φαγητό, η διακόσμηση, η μουσική, όμως όπως πάντα κάτι θα πάει στραβά. Λίγο πριν το πάρτι, στην σκηνή εμφανίζονται η Δήμητρα, η Εστία και ο Απόλλωνας

(Δημ.): Δεν το πιστεύω!... (φωνάζει)

(Εστία): Τι καταστροφή! (φωνάζει)

(Απολ.): Κουλάρετε ,θείες! τι έγινε και φωνάζετε;

(Δημ.): Είναι τραγικό...(δραματική παύση) μας τελειώνει το νέκταρ!

(Απολ.): Καλά πως κάνετε έτσι μπορούμε να παραγγείλουμε καινούριο

(Εστία): Αγόρι μου μακάρι να ήταν όλα τόσο εύκολα. Το NectarForThought είναι κλειστό σήμερα!

(Απολ.): Αυτό όντως είναι πρόβλημα

(Δημ.): Τι θα κάνουμε! Το πάρτι ξεκινάει σε λίγες ώρες!

(Απολ.): Μην πανικοβάλλεστε, έχω την λύση. Αλλά θα χρειαστεί

να κατέβω στον κόσμο των θνητών(δραματική μουσική)

(Εστία):Είσαι σίγουρος παιδί μου, αυτή είναι η μόνη λύση;

(Απολ.):(δραματική παύση)...Ναι...(δραματική μουσική)

(Δημ.):Άντε παιδί μου...μην καθυστερείς

(Απολ.):Μα...μόλις είπα πως θα πάω στον κόσμο των θνητών

(Εστία):Και εσύ προσποιείσαι πως δεν έχεις ξαναπάει...(λέει με κωμικό ύφος)

(Δημ.):Άντε, μικρέ, μην αργείς

(Απολ.):Καλά καλά πάω (γρήγορη μουσική)

Σβήνουν τα φώτα και βγαίνουν στην σκηνή όλη οι θεοί

εκτός της Αθηνάς που θα εμφανιστεί σε λίγο και του

Απόλλωνα που βρίσκεται στον κόσμο των θνητών *

(Ήρα):Είμαστε όλοι εδώ;(ρωτάει κοιτώντας τον Ερμή)

(Ερμής)-Ναι αφέντρα μου, ο μόνος που λείπει είναι ο Απόλλωνας, ο οποίος έμαθα έχει πάει να πάρει νέκταρ

(Αρτ.):Σσςς...ησυχία! έρχεται..με το τρία (όλοι οι θεοί)

Χρόνια πολλά Αθηνά!

Η Αθηνά μπαίνει μέσα στην σκηνή με ένα έκπληκτο βλέμμα
(Όλοι οι θεοί)-Χρόνια πολλά! (φωνάζουν)

**Τραγούδι γενεθλίων. Όλοι οι θεοί τραγουδούν με το
ρυθμό της μουσικής. Σβήνουν τα φώτα και οι θεοί
σκορπίζονται στην αίθουσα.**

(Ποσ.):Χρόνια πολλά αγαπητή!

(Αθ.):(απευθύνεται στον Ποσειδώνα) Ευχαριστώ πολύ!

Στεναχωριέμαι που δεν ήρθε η Αμφιτρίτη.

(Ποσ.):Ναι δυστυχώς ο Πολύφημος είχε πυρετό και δεν
μπορούσε να έρθει.

(Αθ.):Δεν πειράζει, ελπίζω να περάσεις καλά απόψε και πες της
Αμφιτρίτης χαιρετίσματα!

Η ώρα περνάει όλη θεοί μιλάνε μεταξύ τους ανά τρία
άτομα.**Βρισκόμαστε στο χώρο που γίνεται η γιορτή, όλοι
οι θεοί έχουν μαρμαρώσει σαν αγάλματα. Εμφανίζονται**

Ξανά οι μούσες με τον φύλακα.

(Φυλ.): Ωραία ιστοριούλα δεν λέω αλλά που ακριβώς αναφέρεται το κρασάκι μου;

(Μελπ.): Ανίδεε θνητέ, πως τολμάς να διακόπτεις την ιστορία μας!

(Θάλεια): Χμμ...(καθαρίζει τον λαιμό της) Που είχαμε μείνει, (παύση)... Αχ ναι!!!

Οι θεοί ξεπαγώνουν και συνεχίζουν τις συζητήσεις τους και ταυτόχρονα παίζει μια χαρμόσυνη μουσική.

(Δημ.): Μα που στο καλό είναι ο Απόλλωνας!;

(Εστία): Δεν ξέρω, αλλά ελπίζω να γυρίσει σύντομα.

Τα φώτα σβήνουν, όλοι οι θεοί φεύγουν από την σκηνή και εμφανίζεται ο Απόλλωνας με ακουστικά

(Απολ.): / *was made for loving you baby, ...you were made for loving me!* (τραγουδάει). Νανανανανα...

Ξαφνικά μπροστά του εμφανίζεται ένας

κουκουλοφόρος και πέφτει πάνω στο θεό. Στην σύγκρουση ακούγεται ένας ήχος από γυάλινο μπουκάλι.

(Απολ.): Εε ,πρόσεχε λίγο!

(ξένος): Σόρρυ , φίλε

Όπως πάει να φύγει ο ξένος, ο θεός τον σταματάει και τον ρωτάει

(Απολ.): Ε εε! ξένε ,μήπως ξέρεις που μπορώ να βρω ένα ποτό για πάρτι;

Ο ξένος ενθουσιασμένος σταματάει και βγάζει την κουκούλα του

(Ξένος): Ποτό είπατε παρακαλώ;

(Απολ.): Ναι(κοιτάει το κοινό και λέει) Καλά κουφός είναι

(Ξένος): Ξέρω έναν στο δάσος που πουλάει πολύ καλό πράγμα, άλφα ποιότητας και το καλύτερο είναι ότι τον έχεις μπροστά σου(ο ξένος υποκλίνεται στο θεό)

(Απολ.)(πνιχτό γελάκι): Ωραία, ξένε, και τι πουλάς που είναι

τόσο καλό που χρειάζεται να απευθύνεσαι στον εαυτό σου στο τρίτο πρόσωπο;

(Ξένος):Λέγεται κρασί και είναι δικής μου παραγωγής, αλλά κυρίως ότι πρέπει για πάρτι(βγάζει ένα μπουκάλι κρασί από την κάπα του)

(Απολ.):Ωραία, και πόσα θες για αυτό το κρασί που έχεις

(Ξένος):Τίποτα ιδιαίτερο, απλά να έρθω μαζί σου σε αυτό το πάρτι που λες

Ο Απόλλωνας αρχίζει να γελάει **δυνατά**

(Απολ.):Μάλλον δεν ξέρεις ποιος είμαι θνητέ

(Ξένος):Μάλλον εσύ δεν ξέρεις ποιος είμαι
νεαρέ!!

Ο ξένος βγάζει την κάπα του και από κάτω φοράει έναν κατάλευκο χιτώνα και στον ωμο του δεμένο έχει τρία αμπελόφυλλα

(Ξένος):Είμαι ο Διόνυσος(δραματική παύση).Θεός του οίνου και της διασκέδασης και σε διατάζω θνητέ να με πάρεις μαζί σου,...

αλλιώς θα έχουμε πρόβλημα.

(Απολ.):Μάλλον θα ήταν καλύτερο να χαμηλώσεις τους τόνους σου. Μην ξεχνάς πως είσαι μια κατώτερη θεότητα

(Διον.):Τι εννοείς, ανίδεε;!

(Απολ.):Εννοώ πως πρέπει να μάθεις να αναγνωρίζεις τους ανώτερους σου, ηλίθιε(σκύβει στο αυτί του)Αλλιώς θα έχουμε πρόβλημα

Ο Διόνυσος τον κοιτάζει στα μάτια και απότομα πέφτει στα γόνατα

(Διον.):Συγγνώμη, παντοδύναμε Απόλλωνα, συγχωρέστε με για την συμπεριφορά μου

(Απολ.):Καλά, αφού παρακαλās σε συγχωρώ

(Διον.):Σας παρακαλώ πάρτε με μαζί σας θέλω πολύ να δω πως είναι μια γιορτή πάνω στον Όλυμπο

(Απολ.):Σήκω πάνω. Δεν είμαι σίγουρος αν είναι σωστό να σε πάρω μαζί μου, αλλά είναι η μόνη λύση.

(Διον.):Αχ αλήθεια; Σας ευχαριστώ πολύ!

(Απολ.):Μην με ευχαριστείς ακόμα, πρέπει να βεβαιωθώ πως δεν μου λες ψέματα και το “κρασί” σου είναι τόσο καλό όσο υποστηρίζεις

(Διον.)-Δεν θα σας απογοητεύσω ,κύριε

(Απολ.):Κοίτα, επειδή είναι μεγάλο το ταξίδι, σε παρακαλώ μίλα μου στον ενικό .

Διάλειμμα

ΣΚΗΝΗ 4 *Τα φώτα σβήνουν και οι Θεοί εμφανίζονται όλοι πάνω στην σκηνή και η μουσική συνεχίζει να παίζει Nation Army. Ο Απόλλωνας με τον Διόνυσο είναι κρυμμένοι πίσω από έναν κίονα, η Δήμητρα με την Εστία βρίσκονται κοντά και συζητάνε*

(Εστία):Μα που είναι αυτό το παιδί ;το νέκταρ σχεδόν τελείωσε

(Δημ.):Είναι κοντά. Το αισθάνομαι

(Απολ.):Ψττ

(Εστία-Δημ.):Απόλλωνα!(ψιθυριστά)ήρθες επιτέλους! το νέκταρ τελειώνει

(Απολ.):'Ηρθα όσο γρήγορα μπορούσα και έφερα βοήθεια

(Διον.):Τιμή μου!(μικρή υπόκλιση)

(Εστία)-Ωωω! Καλώς ήλθατε! (χαμογελάει)

(Απολ.):Εστία, πήγαινε τον στην κουζίνα ,λέει πως το κρασί του είναι το καλύτερο ποτό για πάρτι. Για να δούμε αν λέει αλήθεια

Εστία και Διόνυσος φεύγουν

(Δημ.):Δεν το πιστεύω ότι έφερες τον Διόνυσο, είναι μια ύπουλη θεότητα

(Απολ.):Τον ξέρεις;

(Δημ.):Είναι πολύ γνωστός στους θνητούς και για κάποιον λόγο όλοι τον αγαπάνε. Εγώ όμως από τα πνεύματα του δάσους

γνωρίζω πως είναι μυστικοπαθής και πως κοιτάζει μόνο το όφελος του

(Απολ.):Ναι, αλλά δεν μου ζήτησε αντάλλαγμα, μόνο να έρθει στο πάρτι

(Δημ.):Για άλλο σκοπό έχει έρθει εδώ, πρέπει να τον προσέχουμε

Όλοι οι θεοί μαρμαρώνουν και στην σκηνή μπαίνει ο φύλακας και οι μούσες

(Φυλ.):Δηλαδή ο Διόνυσος ήταν μια κατώτερη θεότητα, δεν ανήκε στο δωδεκάθεο;

(Κλειώ):Όχι, αλλά όλοι νομίζουν πως είναι ένας από τους δώδεκα θεούς. Στην πραγματικότητα ήταν σε πολύ μειονεκτική θέση απέναντι τους.

(Ουρ.):Το κυριότερο όμως είναι ότι ήταν ένας πολύ καλός υποκριτής. Τους έπειθε όλους. Γι αυτό και στην συνέχεια έγινε και θεός του θεάτρου και του θεάματος.

(Μελπ.): Στην πραγματικότητα θα ήθελα να έχει την ικανότητα μας στην τέχνη του θεάτρου, καθώς εγώ αντιπροσωπεύω την τραγωδία και η Θάλεια την κωμωδία

(Φυλ.): Άρα τι γίνεται μετά; κατακτά τον Όλυμπο επειδή τους ποτίζει λίγο κρασί;

Ο φύλακας τεντώνει το χέρι του να πάρει πίσω το μπουκάλι κρασί του που έχει η Μελλομένη.

(Μελπ.): Μην τολμήσεις...

(Θάλεια): Μην βιάζεσαι, μάθε να περιμένεις

(Κλειώ): Που είχαμε μείνει, ...αχ ναι!

Φεύγουν από την σκηνή και η μουσική και οι ομιλίες των θεών συνεχίζονται. Ξανά στην σκηνή εμφανίζεται η Εστία με τον Διόνυσο

(Εστία): Αθηνά, Ήρα ελάτε να γνωρίσετε κάποιον. Από εδώ ο Διόνυσος, μια θεότητα του δάσους που μας έφερε ένα ποτό να δοκιμάσουμε ειδικά για τα γενέθλια σου Αθηνά.

(Αθ.): Αλήθεια, για μένα! Δεν έπρεπε!

(Διον.): Μα φυσικά και έπρεπε αγαπητή μου, δεν γινόταν να μην
έχουμε κάτι ιδιαίτερο για εσάς και μόνο εσάς!

Η Αθηνά γελάει κολακευμένη ενώ η Ήρα τον κοιτάζει με υποτιμητικό ύφος.

(Ήρα): Θεότητα του δάσους είπαμε (λέει υποτιμητικά)

(Διον.): Γοητευμένος (σηκώνει το χέρι της και το φυλάει)

(Ήρα): Ναι... (παίρνει το χέρι της)

(Αθ.): Αφού ήρθατε κύριε Διόνυσε, ελάτε να καθίσετε μαζί μας

(Διον.): Παρακαλώ! Διόνυσος σκέτο

Η Αθηνά με τον Διόνυσο πάνε στον Άρη και στην Άρτεμη που είναι πιο πέρα και η Ήρα γυρίζει στην Εστία

(Ήρα): Δεν τον εμπιστεύομαι

(Εστία): Μα γιατί καλέ, καλούλης φαίνεται

(Ήρα): Εγώ θα τον προσέχω

Η Ήρα πάει προς την Δήμητρα, τον Απόλλωνα και τον

Ερμή. Ο Δίας στην παρέα του έχει τον Ποσειδώνα, τον Ήφαιστο.

(Δίας):'Η ωραία βραδιά που έχει σήμερα(κοιτάζει μια νεαρή νύμφη)

(Ποσ.):Για την βραδιά ελπίζω να μιλάς

(Ηφ.):Ε Δία να ξέρεις, η Ήρα σε βλέπειειει!

(Δίας);Ελάτε ,βρε παιδιά, μια πλάκα έκανα(παύση κοιτάζοντας την νύμφη να φεύγει).Ούτως ή άλλως, η Ήρα δεν χρειάζεται να μάθει και τίποτα,εεε;

(Ποσ.):Δεν αλλάζεις ποτέ αδερφέ μου

Λίγο πιο πέρα στέκεται ο Διόνυσος ο οποίος από περιέργεια κρυφάκουγε

(Διον.):Συγγνώμη για την παρέμβαση αλλά σας άκουσα να μιλάτε και έχω μια απορία. Τι σχέση έχετε με την Ήρα;

Ο Δίας βάζει τα γέλια

(Δίας):Δεν αναγνωρίζεις ποιός είμαι ξένε.(σηκώνεται περήφανα

και σηκώνει τα χέρια πάνω δείχνοντας τον ουρανό που έχει σκοτεινιάσει)Είμαι ο Δίας, θεός του ουρανού και του Κεραυνού. Εσύ ποιός είσαι;

Ακούγεται ένας ήχος κεραυνού από μακριά και όλοι οι θεοί γυρνάνε στον Δία

(Αθ.):Δία σε παρακαλώ, όχι στα γενέθλια μου και όχι σε έναν από του καλεσμένους μου!

(Δίας):Μωρέ μια πλάκα έκανα χαλαρώστε, ο φίλος μου από εδώ πέρα το κατάλαβε

Παίρνει τον Διόνυσο μια αγκαλιά από το πλάι. Όλοι οι θεοί γυρίζουν στις συζητήσεις τους

(Ποσ.):'Οντως. Εσύ ποιός είσαι(απευθύνεται στον Διόνυσο)

(Ηφ.):Δεν νομίζω να σε έχω ξαναδεί εδώ πάνω

(Διον.):Είμαι ο Διόνυσος, μια θεότητα του

δάσους (Ποσ.):Και τι δουλειά έχεις εδώ;

(Διον.):Με κάλεσαν και εγώ ήρθα

(Δίας): Σε κάλεσαν (πνιχτό γέλιο)

(Διον.): Ναι και έφερα και δώρο από τον τόπο μου

Ξαφνικά από την στολή του βγάζει ένα μπουκάλι κρασί και ζητάει από μια νύμφη να του φέρει τέσσερα ποτήρια. Η νύμφη φέρνει τα ποτήρια και ο Διόνυσος ανοίγει το μπουκάλι και σερβίρει στους τρεις θεούς

(Ηφ.): Τι είναι αυτό; (μυρίζει το ποτήρι)

(Διον.): Λέγεται κρασί και είναι φτιαγμένο από μούστο σταφυλιού και συγκεκριμένα από Αγιωργίτικο σταφύλι

(Δίας): Δηλαδή θα πιούμε ένα φρούτο;

(Διον.): Όχι ακριβώς, δοκιμάστε και πείτε μου την γνώμη σας

Η Ήρα τους βλέπει από απόσταση και παραξενεμένη ρωτάει την Δήμητρα

(Ήρα): Τι είναι αυτό που τους δίνει;

(Απολ.): Λέγεται κρασί και θα αντικαταστήσει το νέκταρ για απόψε

(Δημ.):Μας είχε τελειώσει το νέκταρ και δεν είχαμε άλλη λύση, οπότε έστειλα τον Απόλλωνα στον κόσμο των θνητών να βρει μια λύση

(Ήρα):Και βρήκες αυτόν

(Απολ.):Αυτός με βρήκε

(Δημ.):Τι εννοείς;

(Απολ.):Όπως περπατούσα στο δάσος, εμφανίστηκε από το πουθενά και έπεσε πάνω μου. Μετά μου έδειξε το κρασί και μου υποσχέθηκε πως είναι το καλύτερο ποτό για πάρτι και μετά μου ζήτησε να τον πάρω μαζί μου για αντάλλαγμα.

(Ήρα)-Αυτό μόνο σου ζήτησε;

(Δημ.):Περίεργο, κάτι άλλο θα θέλει. Εγώ λέω να τον προσέχουμε

(Ήρα):Ερμή πήγαινε σε παρακαλώ να δεις τι γίνεται και προσπάθησε να αποφύγεις ό τι σου δώσει

(Ερμής):Αμέσως, αφέντρα μου

(Απολ.): Ίσως δεν θέλει κάτι ,μπορεί απλά να θέλει να διασκεδάσει

(Δημ.): Δεν νομίζω, αλλά ας του δώσουμε μια ευκαιρία.. τι λες Ήρα;

(Ήρα): Καλά, αλλά εγώ θα τον προσέχω!

Ο φωτισμός πέφτει πάνω στον Δία, τον Ποσειδώνα, τον Ήφαιστο και τον Διόνυσο. Τώρα στην παρέα τους πλησιάζει ο Ερμής

(Διον.): Χαίρετε είμαι ο Διόν-

(Ερμής): Ξέρω ποιος είσαι, εγώ είμαι ο Ερμής

(Διον.): Αμμ, ωραία, θα ήθελες λίγο από το ποτό μας;

(Ποσ.): Ναι, είναι πολύ ωραίο και φρουτώδες!

(Δίας): Καλό είναι, όχι σαν το νέκταρ όμως

(Διον.): Θα προσπαθήσω να γίνει καλύτερο, θα το πω στους σάτυρους μου.

(Ηφ.): Εγώ πιστεύω πως είναι ό τι πρέπει, για αυτό δοκίμασέ το!

(Ερμής) :Μαα.....

(Δίας)-'Ελα, άσε τα μαα! η 'Ηρα δεν θα σε δει !

(Ερμής);'Οτι πεις, αφέντη μου

Ο Διόνυσος ζητάει από την νύμφη να του φέρει άλλο ένα ποτήρι και σερβίρει στον Ερμή κρασί. Ο Ερμής πίνει μια γουλιά και εκστασιάζεται και το πίνει όλο με την πρώτη

(Διον.):Βλέπω σου άρεσε!!

(Ερμής):Ναι, πάρα πολύ! μπορώ να έχω άλλο ένα ποτήρι

(Διον.):Παρακαλώ πάρε! Απλά σου προτείνω να το πιεις πιο

αργά. **Ο Διόνυσος σερβίρει στον Ερμή και στην συνέχεια πάει στην παρέα της Αθηνάς, με τον Άρη και την Άρτεμη.**

(Διον.):Μα τι όμορφη είναι σήμερα η εορτάζουσα!

(Αθ.):Γεια σου και σένα ,Διόνυσε!

(Διον.):Νομίζω ήρθε η ώρα να σου δώσω το δώρο σου (της προσφέρει ένα ποτήρι)Είναι δικής μου παραγωγής

(Αθ.):Μα δεν έπρεπε(πίνει μια γουλιά)Μμμμ...αυτό είναι πεντανόστιμο! Άβα, φέρε ποτήρια να δοκιμάσουν τα παιδιά
(Αρτ.):Άβα, εμένα μην μου φέρεις(στρέφεται προς τον Άρη και του ψιθυρίζει)Κάτι δεν μου αρέσει και το ένστικτο μου δεν κάνει ποτέ λάθος...

(Άρης):Έλα, μην είσαι αρνητική, ένα δώρο έφερε.

Η νύμφη έρχεται με το ποτήρι του Άρη και τον σερβίρει. Ο Άρης δοκιμάζει και έκπληκτος λέει

(Άρης):Μμμμ αυτό είναι πιο ωραίο και από νέκταρ!

Ξαφνικά όλοι μαρμαρώνουν. Στην σκηνή βγαίνουν οι μούσες και ο φύλακας στην σκηνή

(Φυλ.):Απλά τους πρόσφερε λίγο κρασί, που είναι το κακό και όλοι είναι καχύποπτοι;

(Μελπ.):Εεε ...με αυτές τις διακοπές όλη την ώρα! Πότε θα μάθεις να ακούς;

(Φυλ.):Όταν εσύ σταματήσεις να είσαι τόσο δραματική.

Όλοι την ώρα οι αδερφές σου προσπαθούν να σε ηρεμήσουν.

(Μελπ.): Άκου να σου πω...βρομο...(πάει να του επιτεθεί αλλά η Θάλεια την σταματά)

(Κλειώ): Εχεμ(καθαρίζει τον λαιμό της) Για να σου απαντήσω στην ερώτηση, ακόμα δεν έχει φανεί ο πραγματικός εαυτός του Διόνυσου

(Ουρ.): Περίμενε λίγο και θα δεις.. Που είχαμε μείνει; αχ ναι !!!

Φεύγουν από την σκηνή, όλοι ξεμαρμαρώνουν και το πάρτι συνεχίζεται. Παίξει το Another one bites the dust τον

Queen. Τώρα ο Διόνυσος σερβίρει με την βοήθεια της νύμφης σε όλους από ένα ποτήρι κρασί. Όλοι δέχονται από ένα εκτός από την Ήρα και την Άρτεμι.

(Αρτ.): Μα γιατί όλοι εμπιστεύονται ένα ξένο τόσο εύκολα

(Ήρα): Ούτε εγώ μπορώ να καταλάβω

Όλοι οι θεοί αρχίζουν μανιωδώς να πίνουν από τα

βαρέλια που βρίσκονται δίπλα στην είσοδο της αίθουσας. Οι δύο θεές κοιτάνε έκπληκτες το θέαμα, όλοι αρχίζουν να συμπεριφέρονται παράξενα, το τραγούδι που παίζει από πίσω είναι το footloose και αρχίζουν ο Άρης με τον Ήφαιστο να χορεύουν συγχρονισμένα .Η Αφροδίτη βάζει τα κλάματα και η Αθήνα αρχίζει να τρέχει πέρα δώθε φωνάζοντας “είμαι μια κουκουβάγια”.

Ο Ποσειδώνας με τον Απόλλωνα χορεύουν ζεϊμπέκικο,βρίζουν και τσακώνονται,ταυτόχρονα παίζει το ζεϊμπέκικο της ευδοκίας οπότε επικρατεί ένα χάος. Ο Ερμής βρίσκεται λιπόθυμος στο πάτωμα και ο Δίας φλερτάρει ασταμάτητα με την Άβα, την νύμφη.

Ο Διόνυσος είναι άφαντος και η Ήρα με την Άρτεμι το καταλαβαίνουν, οπότε αρχίζουν και τον ψάχνουν.

(Ήρα):Εγώ θα πάω από δεξιά εσύ πήγαινε από αριστερά

(Αρτ.):'Ημουν σίγουρη πως κάτι δεν πήγαινε καλά!

**Όλοι μαρμαρώνουν και στην σκηνή βγαίνουν οι
μούσες με τον φύλακα**

(Φυλ.):Μα που πήγε ο Διόνυσος;

(Θάλεια):Κανείς δεν ξέρει

(Φυλ.):Και γιατί όλοι οι θεοί τρελάθηκαν;

(Ουρ.):Περίμενε λίγο, μην είσαι βιαστικός. Θα μάθεις σύντομα!

(Φυλ.):Και τι γίνεται μετά;

(Κλειώ):Λοιπόν...

Αρχίζει ξανά η μίξη μουσικής αλλά τώρα παίζει το **feeling good** σε συνδυασμό με **η δουλειά κάνει τους άντρες** και η Ήρα με την Άρτεμι συνεχίζουν να ψάχνουν τον Διόνυσο. Όπως ψάχνει η

Ήρα, πέφτει πάνω στον Δία, ο οποίος συνεχίζει να την πέφτει στην Άβα

(Ήρα):Δία! Τι κάνεις εκεί;!

(Δίας):Πω! σταμάτα να με ενοχλείς, Ήρα, δεν βλέπεις πως

μιλάω..που είχα μείνει;

Η Ήρα τρέχει έξω κλαίγοντας. Η Άρτεμις προσπάθησε μέσα από το πλήθος να την προλάβει αλλά την σταμάτησε η Εστία με την Δήμητρα, οι οποίες της πρόσφεραν κρασί

(Αρτ.):Αλήθεια, δε-εεεν θέλω....

(Δημ.):Μα θα σου αρέσει !

(Αρτ.):Αν δοκιμάσω, θα με αφήσετε ήσυχη;

(Εστία)-Ναι, απλά δοκίμασε

Η Άρτεμις διστακτικά δοκιμάζει μια γουλιά, κατεβάζει λίγο το ποτήρι και μετά το πίνει όλο με την μια

(Αρτ.):Μμμ αυτό είναι πεντανόστιμο! Άλλο ένα ποτήρι παρακαλώ!!

ΣΚΗΝΗ 5

Τα φώτα έχουν σβήσει και όλοι οι θεοί και οι νύμφες αποχωρούν. Βρισκόμαστε έξω από την αίθουσα που λάμβανε μέρος η γιορτή. Ο φωτισμός πέφτει πάνω στην Ήρα που κλαίει.

Περνάνε λίγα δευτερόλεπτα και από πάνω της εμφανίζεται μια σκιά.

(Διον.): Όλα καλά;

(Ήρα): Μπα! Εμφανίστηκες; ελπίζω να βρήκες αυτό που έψαχνες. Άντε τώρα εξαφανίσου! τα κατέστρεψες όλα εσύ και το κρασί σου!

(Διον.): Να με συγχωρείς, εγώ δεν έψαχνα κάτι, απλά ήθελα να κάνω αυτό το πάρτι λίγο πιο ενδιαφέρον. Αυτή είναι η δουλειά μου. Όμως δεν ήξερα πως θα σε στεναχωρήσω

(Ήρα):Τι σημασία έχει...Ο Δίας έτσι και αλλιώς θα το ξανάκανε απλά δεν περίμενα πως θα με πειράξει τόσο πολύ να το βλέπω. Και τώρα κάθομαι και μιλάω σε μια απλή θεότητα που τα έκανε όλα άνω κάτω

Ο Διόνυσος βάζει τα γέλια.

(Ήρα):Μην γελάς, μέσα η κατάσταση είναι τραγική! Η Αθηνά κάνει σαν τρελή, η Αφροδίτη έχει βάλει τα κλάματα. Ο Ποσειδώνας με τον Απόλλωνα μεράκλωσαν και έγιναν βίαιοι και να μην σχολιάσω για τον Ήφαιστο και τον Άρη..

(Διον.):Τι εννοείς;

(Ήρα):Αυτοί οι δύο έχουν κόντρα μεταξύ τους

(Διον.):Αλήθεια, γιατί;

(Ήρα):Και οι δύο θέλουν την Αφροδίτη, βέβαια ο Ήφαιστος είναι παντρεμένος μαζί της αλλά η κόντρα δεν σταματά. Τώρα μέσα βέβαια είναι κολλητάρια. Ο Δίας από την άλλη....χμμ....είμαι συνηθισμένη

(Διον.):Πόσο συχνά συμβαίνει αυτό;(της πιάνει απαλά το χέρι)

(Ήρα):Αρκετά, τώρα βέβαια σκέφτομαι πιο πολύ τον Ερμή που τον έστειλα να σε παρακολουθεί, και τώρα είναι σωριασμένος στο πάτωμα από το πολύ κρασί

(Διον.):Τον έστειλες να με παρακολουθεί;

(Ήρα)-Ναι ,αλλά απέτυχε, για αυτό σε ψάχναμε εγώ και η Άρτεμις η οποία σίγουρα ήπιε. Τώρα και αυτή είναι μέσα στο χάος. Μας φάνηκες καχύποπτος.

(Διον.):Να πω την αλήθεια, είχα βγει έξω για να στείλω στους σάτυρους μήνυμα να κάνουν κάποιες μικροαλλαγές στο κρασί που ετοιμάζω για τα επόμενα πέντε χρόνια(δείχνει το μήνυμα στην Ήρα)Και δεν σχεδιάζα κάτι, απλώς μου αρέσουν τα πάρτι! Για αυτό και ζήτησα από τον Απόλλωνα να με πάρει μαζί του

(Ήρα):Συγγνώμη, δεν έπρεπε να σε κρίνω κατευθείαν χωρίς να σε γνωρίζω. Αλλά χαίρομαι που τώρα σε γνώρισα

(Διον.):Και εγώ χαίρομαι, πάντα ήθελα να σε γνωρίσω, γιατί σε είχα σαν είδωλο και τώρα μιλάω μαζί σου παρέα εδώ έξω σαν

είμαστε παλιοί φίλοι!

(Ήρα):Μπορούμε να μείνουμε φίλοι

(Διον.):Θα το ήθελα πολύ αυτό!

(Ήρα):Ωραία, αφού τα είπαμε ,τι θα κάνουμε με τους μέσα;

Όλοι έχουν γίνει κουρούμπελο!

(Διον.):Το γνωρίζω, αλλά να ξέρεις είναι φυσιολογικό, όταν είσαι άμαθος, να σε πειράξει το αλκοόλ οποιασδήποτε μορφής ακόμη και το δικό μου το κρασάκι. Όσο για τον Ερμή, που έχει λιποθυμήσει, είναι πολύ τυχερός που δεν είναι θνητός αλλιώς θα μπορούσε να είχε πεθάνει. Μπορώ να το σταματήσω ,αν θέλεις, σαν χάρη φίλου

(Ήρα):Αλήθεια; Τότε κάντο και εγώ θα σου χρωστάω!

ΣΚΗΝΗ 6

Ξαναμπαίνουμε στην αίθουσα του πάρτι και

ο χαμός συνεχίζεται. Παίζει το living on a prayer και το Μούρι .Ο Διόνυσος χτυπάει τα δάχτυλα του και όλοι σταματάνε.

(Άρης):Γουάου !!!τι συνέβη;...πω με πονάει το κεφάλι μου

(Ηφ.):Και εμένα. Τι ήταν αυτό το ξαφνικό;

(Άρης):Δεν μας νοιάζει άκου να σου πω. Γλου γλου γλου ήσουν όλη την ώρα, μπεκρούλιακα!

(Ηφ.):Ποιον είπες έτσι βρε πολεμοχαρή εραστή, που κατέβασες μονοκοπανιά δύο κύπελλα;;;(Ρεύεται δυνατά ενώ ο Άρης πάει να του επιτεθεί)

(Αφρ.):Σταματήστε και οι δύο, είστε απίστευτα ενοχλητικοί

(Επεμβαίνει η Αθηνά αναμαλλιασμένη)

(Αθ.):Όμως, Ήρα, πες μας τι συνέβη;

(Ήρα):Σας πείραξε το πολύ κρασί που σας σέρβιρε ο Διόνυσος και όλοι τρελαθήκατε. Αυτό σας συνέβη! Τς τς...Θεοί σοβαροί

λέμε!

(Εστία): Δηλαδή εμείς κάναμε αυτό το χάλι εξαιτίας του;

(Ερμής): Και εγώ λιποθύμησα;

(Αθ.): Εγώ δεν θυμάμαι τι έκανα

(Αρτ.): Έτρεχες σαν τρελή γύρω γύρω και φώναζες είμαι μια Κουκουβάγια. Το μαλλί σου πάλι το είδες; Εεεε... απαύγασμα της Σοφίας;

(Αθ.): Τι!;

(Διον.): Ζητάω την συγχώρεση σας

(Δίας): Εγώ δεν σε συγχωρώ, δεν καταλάβαινα τι έκανα! Όσοι είστε υπέρ για να τιμωρηθεί να σηκώσετε το χέρι σας (εφτά θεοί σηκώνουν το χέρι τους). Ωραία αποφασίστηκε!

Ρεύεται δυνατά και ξύνεται με τον κεραυνό που κρατά.

(Ήρα): Δία, απαιτώ εγώ να διαλέξω την τιμωρία του, αλλιώς θα πω σε όλους τι έκανες όσο ήσουν υπό την επήρεια του κρασιού και θα

τ τ οτ τ

χάσουν πάσα ιδέα για σένα

(Δίας):Αγάπη μου δεν νομίζω πως είναι η κατάλληλη στιγμή...

(Ήρα)-Τελική προσφορά!

(Δίας):Ότι πεις αγάπη μου! Μονολογεί:την πάτησα!

(Ήρα):Πιστεύω πως η καλύτερη τιμωρία είναι να τον στείλουμε να διευθύνει, εεε...

(Απολ.):Τι λέτε να πάει στην κατασκήνωση των ημίαιμων;

(Αθ.):Πολύ καλή ιδέα. Και χωρίς να έχει πρόσβαση σε αλκοόλ για τα επόμενα 10.000 χρόνια

(Διο.):Τι!;ΜΑ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΚΟ!

(Ποσ.):Προτιμάς να φυλακιστείς σε κανένα κελί στον κάτω κόσμο με τον Άδη;

(Διον.):Οοοχι !!!εγώ προτιμώ δεν...μα

(Ήρα): Λοιπόν αποφασίστηκε(του κλείνει το μάτι και του ψιθυρίζει)Μην αγχώνεσαι θα σου στέλνω ποτό κάθε μέρα και μόλις σε ξεπλήρωσα!

Η απόφαση πάρθηκε και όλοι οι θεοί σιγά σιγά

αποχωρούν, τα φώτα σβήνουν αργά για να καθαριστεί η σκηνή και να ετοιμαστεί το επόμενο μπακράουντ

(Δημ.):Μα τι τραγικό έκανε ο Δίας και τον έπεισες να αποφασίσεις εσύ;(Ψιθυρίζει στην Ήρα)

(Ήρα):Τίποτα .Τα συνηθισμένα. Αλλά έχει πλάκα να τον τρομάζω για να γίνεται αυτό που θέλω.χιχιχι!

(Δημ.):Αχ τι βραδιά και αυτή!

ΣΚΗΝΗ 7

Όλα τα φώτα σβήνουν και όλοι έχουν αποχωρήσει. Στη σκηνή ξαναεμφανίζεται ο βωμός και τα τέσσερα βάθρα, δυο δεξιά δυο αριστερά.

Ο Φύλακας με τις τέσσερις μούσες βγαίνουν και Μελλομένη κρατάει ακόμα το μπουκάλι κρασί του φύλακα από την πρώτη

σκηνή. Επικρατεί απόλυτη ησυχία ώσπου:

(Φυλ.):Μα δεν καταλαβαίνω γιατί έγινε όλο αυτό το χάος

(Μελπ.):Δεν Προσέχεις..το περίεργο θα ήταν να πρόσεχες

(Θαλεια):Εχεμ, εννοεί πως όπως είπε και ο Διόνυσος, αν είσαι άμαθος στο αλκοόλ, μπορεί να σε πειράξει

(Ουρ.):Μπορεί να γίνεις βίαιος και εριστικός φέρνοντας τον εαυτό σου και τον άλλο σε δύσκολη θέση

(Κλειώ):Μπορεί να γίνεις χαρούμενος ρίχνοντας το στους χορούς αλλά το επόμενο πρωί να είσαι χάλια!

(Μελπ.):Πολλές φορές μπορεί να τρελαθείς και να αρχίσεις να λες και να κάνεις πράγματα που όταν τα θυμάσαι να ντρέπεσαι για τον εαυτό σου...

(Θάλεια):Βέβαια το χειρότερο είναι να λιποθυμήσεις απο το πολυ αλκοόλ όπως Ερμής και να μην ξέρεις αν θα ξαναξυπνήσεις γιατί μπορεί ο οργανισμός σου να μην το αντέξει, άμαθος ξε άμαθος.

(Φυλ.): Πωπω! Και εγώ όλα αυτά θα τα πάθω από ένα κρασί;
(Κλειώ): Όχι, αλλά σε βλέπουμε κάθε βράδυ να έρχεσαι στην αίθουσα μας, να έχεις κρύψει ένα μπουκάλι κρασί και να το πίνεις ολόκληρο ώσπου να πέσεις να κοιμηθείς ένα δίωρο. Αυτό συμβαίνει τα τελευταία δύο χρόνια!

(Μελπ.): Έγινε κάτι; γιατί δουλεύεις εδώ πέντε χρόνια και όλα πήγαιναν καλά μέχρι τον τρίτο χρόνο σου

(Φυλ.): Έχασα ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο....

(Ουρ.): Και αποφάσισες να το ρίξεις στο αλκοόλ, γιατί;

(Φυλ.): Γιατί μου ήταν δύσκολο να χωνέψω πως έφυγε με δική της θέληση χωρίς να μας πει τίποτα. Δεν θέλω να το συζητάω, αλλά το αλκοόλ ήταν η μόνη μου διέξοδος

(Θάλεια): Και είσαι ευτυχισμένος με το κρασί;

Φ: Όχι.

(Κλειώ): Έχεις οικογένεια;

Φ:Ναι, δυο παιδιά και μια απίθανη σύζυγο που δεν ξέρω πως με άντεξε έτσι δύο χρόνια

(Μελπ.):Τότε, για χάρη τους ή για χάρη της, σε παρακαλώ κόψε το πολύ αλκοόλ σου κάνει κακό

(Φυλ.):Το υπόσχομαι

(Ουρ.): Ωραία, νομίζω πως η δουλειά μας εδώ τελείωσε, αδερφές μου.

(Κλειώ):Σου ευχόμαστε τα καλύτερα.

(Μελπ.):Αντίο φύλακα να προσέχεις.

(Θάλεια):Arrivederci φύλακα

(Φυλ.):Μα... που πάτε;μην φεύγετε!!!

Τα φώτα σβήνουν και οι μούσες βρίσκονται στα βάθρα τους στις πόζες που ήταν στην αρχή. Ο Φύλακας βρίσκεται ξαπλωμένος στον βωμό με ένα μπουκάλι κρασί κλειστό.

(Φυλ.):'Όλα ήταν ένα όνειρο. Πωπω!! πως θα πέρασε η ώρα έχει

πάει... (Κοιτάει το ρολόι του)Τι!; Ακόμα δωδεκάμισι είναι;
κοιμάμαι μόνο μισή ώρα. Και όλα αυτά που είδα συνέβησαν
τόσο γρήγορα **Χτυπάει το κινητό του**

Φυ: Έλα αγάπη μου. Ναι, θα γυρίσω στις έξι το πρωί να πιούμε
καφεδάκι. Έλα, γεια, σε αγαπώ πολύ(Κλείνει το κινητό)
Ευχαριστώ για όλα(λέει στα αγάλματα)Και όπως
υποσχέθηκα(πάει στον πλησιέστερο κάδο και πετάει το
μπουκάλι)Τέρμα!!!

**Περνάει λίγο η ώρα και παίρνει το μπουκάλι από τον
κάδο**

Φ:Τώρα που το σκέφτομαι ίσως να κάνω κανένα καλό δείπνο
για την γυναίκα μου. Καλό βράδυ, κορίτσια!!

**Φεύγει ο φύλακας και χαμηλώνει ο φωτισμός και
οι μούσες στρέφονται στο κοινό**

(Κλειώ):Ελπίζω να σας λείψαμε.

(Θάλεια):Αν νομίζεις πως είμαστε ένα όνειρο, την πάτησες.

(Ουρ.):Είμαστε πραγματικές και έχουμε να σου πούμε....

(Μελπ):Πως θέλουμε και εσύ να προσέχεις με το αλκοόλ, γιατί πολλοί θάνατοι έχουν συμβεί μάταια, και εμείς δεν θέλουμε να σε χάσουμε!

(όλες μαζί):Και ξαναλέμε “ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ”

ΤΕΛΟΣ

Καθηγήτριες υπεύθυνες για το σχέδιο δράσης:

Αϊλαμάκη Μαίρη

Αναγνώστου Ευαγγελία

Βεληβασάκη Ειρήνη

Μαραζάκη Μαρία

Περράκη Στυλιανή

